

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 maja 2017 r. powód B. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej RP kwoty 1,5 mld zł, od E. A., K. D., B. W., A. M. po 50 mln zł oraz M. W. kwoty 500.000 zł w związku ze szkodą, jakiej miał doznać w wyniku naruszenia prawa autorskiego przez Skarb Państwa – (...) (skutkującego szkodą w wysokości 6 mld zł), a następnie oddalenia powództwa i przegranej apelacji w sprawie o sygn. akt I ACa 214/09 prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi (pozew – k. 69 - 70)

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa.

(odpowiedzi na pozew – k. 133, k. 135 - 140, k. 144, k. 166)

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2019 roku, wydanym na rozprawie, wyłączono powództwo w stosunku do pozwanej M. W. do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i nakazano sporządzić wyciąg z protokołu zawierający niniejsze postanowienie i przedstawić Przewodniczącej Wydziału celem wpisania sprawy z powództwa B. H. przeciwko M. W. pod nowy numer repertorium C i założenia dla niej nowych akt, a także wyznaczenia referenta.

(k. 193 – postanowienie).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. H. w sprawie przeciwko pozwanemu Skarbowi Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w P. prowadzonej pod sygn. akt I C 457/08 Sądu Okręgowego w Kaliszu domagał się odszkodowania z tytułu naruszenia praw autorskich. Wyrokiem z dnia 4 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił powództwo.

(k. 71 – kopia wyroku).

Wyrokiem z dnia 30 października 2009 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powoda od powyższego wyroku.

(k. 72 – kopia wyroku)

W dniu 22 września 2015 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka wydał wyrok w sprawie skargi B. H. przeciwko Polsce (nr skargi (...)), w którym zatwierdził deklarację jednostronną złożoną przez R. w dniu 17 kwietnia 2015 r. W deklaracji tej R. przyznał, że w sprawie skarżącego doszło do naruszenia art. 6 par. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez pozbawienie powoda prawa dostępu do sądu oraz dochodzenia jego cywilnoprawnych praw i obowiązków w kontekście odmowy wniesienia skargi kasacyjnej przez pełnomocnika z urzędu, mając na uwadze termin tej odmowy oraz procedury regulujące dostęp do Sądu Najwyższego w ramach pomocy prawnej (przymus adwokacko – radcowski) w postępowaniu cywilnym. W związku z powyższym R. zobowiązał się do wypłaty zadośćuczynienia w wysokości 8.000 zł. Powyższa kwota została przekazana skarżącemu w dniu 14 stycznia 2016 r. na wskazany przez niego rachunek bankowy.

(k. 85 – 86 – kopia wyroku)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Podstawy prawnej żądań powoda można upatrywać, w odniesieniu do poszczególnych pozwanych, w normach art. 415 k. c., 417 i 417 (1) par. 2 k. c. statuujących odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną z winy sprawcy, odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej, a także, w tym ostatnim wypadku w związku z wydaniem prawomocnego orzeczenia. Przesłanki tejże odpowiedzialności nie zostały jednak wykazane,

w szczególności brak albowiem udowodnienia powstania samej szkody jak i jej wysokości, bezprawności działań pozwanych i związku przyczynowo – skutkowego między tymi elementami.

W myśl normy art. 6 k. c., to na powodzie spoczywał ciężar wykazania faktów, z których wywodzi skutki prawne. Powód jednakże w żadnym z pism procesowych nie udowodnił ani nie zgłosił wniosków dowodowych zmierzających do udowodnienia wysokości rzekomych korzyści utraconych wskutek działania pozwanych. Ograniczył się de facto do obraźliwych komentarzy i pomówień pod adresem pozwanych oparłszy swoje roszczenie na orzeczeniu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zatwierdzającej deklarację rządu państwa polskiego, w której rząd zobowiązał się do wypłaty powodowi zadośćuczynienia w wysokości 8.000 zł z tytułu naruszenia w sprawie powoda art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Pamiętać trzeba jednak, że wydanie takiego orzeczenia nie zwalnia go w żaden sposób od udowodnienia szkody tj., że wskutek działania pozwanych utracił korzyści w kwocie dochodzonej pozwem, ani adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanych a szkodą. Brak udowodnienia tych okoliczności skutkuje uznaniem bezzasadności powództwa.

Ponadto, brak jest przesłanki odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa w postaci stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, o czym mowa w art. 417 (1) par. 2 k. c. Wzmiankowany wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nie dotyczy kwestii merytorycznej kwestionowanych przez powoda wyroków sądów krajowych, lecz odnosi się jedynie do kwestii dostępu do sądu i długości postępowania.

W konsekwencji uznać trzeba, że powód nie udowodnił zaistnienia przesłanek warunkujących odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę majątkową, a także przesłanek odpowiedzialności pozostałych pozwanych na podstawie jakiegokolwiek przepisu prawa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k. p. c.